

Arrest

**nr. 113 774 van 14 november 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 13 november 2013 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter) van 30 september 2013 die op 1 oktober 2013 tere kennis werd gebracht en van de beslissing van 12 november 2013 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2013 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DOMS, die loco advocaat J. DURNEZ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Ter terechtzitting werpt de verwerende partij op dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid volgens haar gericht is tegen de beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter) van 30 september 2013, thans de eerste bestreden beslissing. De raadsvrouw van de verwerende partij leidt dit af uit het *petitum* in fine van het verzoekschrift en uit de bijlagen. Blijkens de door de verwerende partij ingediende nota met opmerkingen, gingen zij er inderdaad van uit dat de eerste bestreden beslissing het voorwerp was van onderhavige vordering.

2. De Raad stelt vast dat verzoekster tegen de eerste bestreden beslissing reeds op 18 oktober 2013 een (schorsend) beroep tot nietigverklaring heeft ingediend (rolnr. : RvV 139 698).

3. Op grond van artikel 39/82, §3, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) is, éénmaal een beroep tot nietigverklaring is ingediend, een navolgende vordering tot schorsing niet ontvankelijk.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging is, voor zover deze gericht zou zijn tegen de eerste bestreden beslissing, niet ontvankelijk.

4. De Raad merkt vervolgens op dat uit de aanhef van het verzoekschrift duidelijk blijkt dat verzoekster zich richt "*tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (kennisgeving van de verwijderingsmaatregel dd. 12/11/2013)*" (Verzoekschrift, p. 2), thans de tweede bestreden beslissing (bijlage 13septies). Ter terechtzitting bevestigt de raadsman van verzoekster overigens dat het beroep enkel gericht is tegen deze laatste beslissing.

5. Uit het bericht van de verwerende partij bij monde van attaché W. V. P. van 14 november 2013 blijkt dat de tweede bestreden beslissing werd ingetrokken. Door toedoen van deze intrekking is de beslissing uit het rechtsverkeer verdwenen. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) is derhalve zonder voorwerp.

Het beroep is doelloos geworden en dus niet ontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing (zie RvS 25 september 2012, nr. 220.741).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. JACOBS

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. JACOBS

F. TAMBORIJN